

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 465/2021-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3Tos/134/2019 z 22. januára 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. apríla 2020 a jej doplnením 28. decembra 2020 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 a práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľovi bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 26. októbra 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. novembra 2017, uložený trest odňatia slobody sedem rokov. V tejto veci bol sťažovateľ vo väzbe od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 a toto obdobie mu bolo uznesením okresného súdu z 15. februára 2018 započítané do výkonu tohto trestu.

3. Sťažovateľovi bol rozsudkom rakúskeho súdu zo 14. decembra 2017 uložený trest odňatia slobody dva a pol roka, ktorý vykonával v Rakúsku. Rakúsky súd 15. marca 2019 rozhodol o upustení od zvyšku výkonu tohto trestu odo dňa odovzdania sťažovateľa slovenským úradom pre ďalšie trestné stíhanie, ku ktorému došlo 2. mája 2019, keď sťažovateľ nastúpil výkon trestu, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Banská Bystrica.

4. Dňa 16. októbra 2019 sťažovateľ požiadal Okresný súd Banská Bystrica, aby mu do výkonu uloženého trestu odňatia slobody bolo započítané obdobie väzby od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 a doba vykonávaná v cudzine na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu od 17. apríla 2019 do 2. mája 2019. Okresný súd uznesením z 28. októbra 2019 túto žiadosť podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku zamietol s odôvodnením, že výkon väzby od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 mu už bol započítaný uznesením z 15. februára 2018 a na započítanie obdobia od 17. apríla 2019 do 2. mája 2019 nebol dôvod, keďže v tomto čase sťažovateľ v Rakúsku vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rakúskym súdom a od výkonu ktorého bolo upustené jeho odovzdaním slovenským orgánom 2. mája 2019.

5. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením tak, že ju zamietol. Krajský súd sa v podstate stotožnil s argumentáciou okresného súdu týkajúcou sa započítania väzby od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 a obdobia od 17. apríla 2019 do 2. mája 2019, ktoré rovnako posúdil ako výkon trestu odňatia slobody na podklade rakúskeho rozhodnutia o treste, a nie ako obmedzenie osobnej slobody v súvislosti s európskym zatýkacím rozkazom. Okrem toho zdôraznil, že odsúdeniu okresným súdom nepredchádzalo odsúdeniu rakúskym súdom, a teda slovenský okresný súd pri ukladaní trestu na rakúske rozhodnutie nemohol prihliadnuť.

III.

6. Podľa sťažovateľa mu mala byť do výkonu trestu odňatia slobody uloženého okresným súdom započítaná aj doba väzby od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 a doba na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu od 17. apríla 2019 do 2. mája 2019. Uvádza, že skutky, za ktoré bol odsúdený jednak rakúskym a jednak slovenským súdom, boli spáchané pred vyhlásením odsudzujúcich rozsudkov, a preto nejde o recidívu a je potrebné zohľadniť doby zadržania, väzby a výkonu trestu odňatia slobody v zmysle rozhodnutia rakúskeho súdu s poukazom na čl. 3 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/675/SVV.

7. Sťažovateľ namieta, že napadnutým rozhodnutím sa krajský súd ústavne relevantným spôsobom nevysporiadal s jeho námietkami a porušil tak jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Sťažovateľ je toho názoru, že vzhľadom na nesprávny názor, nevysporiadanie sa s jeho námietkami a neodôvodnenosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu. Okrem toho došlo k porušeniu jeho práva na osobnú slobodu. Názor krajského súdu považuje za lakonický, arbitrárny a rozporný s princípmi právneho demokratického štátu.

IV.

8. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a aplikácii právnych predpisov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (IV. ÚS 27/2010). Skutkové alebo právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neutržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva.

9. Krajský súd vylúčil možnosť aplikácie ustanovení Trestného zákona o započítaní zadržania, výkonu väzby a trestu. Najprv sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, že väzba od 25. mája 2011 do 27. marca 2013 už bola sťažovateľovi započítaná uznesením okresného súdu z 15. februára 2018, a teda že vykonaná väzba do trestu nemôže byť započítaná dvakrát tak, ako žiada sťažovateľ. Ďalej je zrejmé, že okresný súd trest odňatia slobody na sedem rokov ukladal ešte pred odsúdením sťažovateľa rakúskym súdom, a teda rovnako, ako uviedol krajský súd, nebolo možné prihladiť na ešte neexistujúce rakúske odsúdenie sťažovateľa a uložiť mu súhrnný trest. Napokon, krajský súd vyhodnotil nezapočítanie obdobia od 17. apríla 2019 do 2. mája 2019, keď sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktorý poukázal na rakúsku právnu úpravu a rozhodnutie rakúskeho súdu, z ktorých vyplýva, že upustenie od výkonu zvyšku trestu nastalo až odovzdaním sťažovateľa slovenským orgánom 2. mája 2019, a nie nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia rakúskeho súdu 16. apríla 2019.

10. Postup krajského a okresného súdu rozhodujúcich o sťažovateľovej žiadosti o započítanie rešpektoval zákonnú úpravu započítania väzby a trestu. Napadnuté uznesenie krajského súdu obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, z ktorých nemožno dospieť k záveru, že je nesprávne, svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené. Argumentácia sťažovateľa, ktorú uplatnil v ústavnej sťažnosti a ktorá je v zásade pokračovaním jeho argumentácie, ktorú uviedol pred všeobecnými súdmi, nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov napadnutého uznesenia. Argumentácia krajského súdu v spojení s podrobným odôvodnením okresného súdu je dostatočná, jasná a zrozumiteľná, pričom je založená na právnych záveroch, ktoré majú oporu v zákone. Nemožno dospieť k žiadnym zisteniam, ktoré by viedli k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ bez súvislosti namieta aj porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, avšak na základe rovnakých skutočností, z akých vychádzal pri svojich námietkach o porušení ostatných práv. Právo na zákonného sudcu má obsahovo celkom iný význam ako ten, s ktorým ho spojil sťažovateľ. Ústavná sťažnosť je vo vzťahu k jeho namietanému porušeniu všetkým základných práv zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

11. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudca Peter Straka, ktoré sa týka výroku a odôvodnenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2021

Robert Šorl
predseda senátu